

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0920

(mr. dr. ing. A.J. Verdaas, voorzitter, ir. A. van den Berg MBA,
mr. M.C.M. van Dijk, leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)

Datum uitspraak	6 december 2023
Klacht van	De heer [naam 1], verder te noemen de bewindvoerder, in zijn hoedanigheid als bewindvoerder over de goederen die (zullen) toebehoren aan de heer [naam 2], verder te noemen de consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. De consument staat onder bewind en houdt een leefgeldrekening aan bij de bank. De bank ontving melding dat drie of meer aangiftes van internetoplichting gedaan zijn, met betrekking tot de leefgeldrekening van de consument. De bank heeft vervolgens vastgesteld dat verschillende toestelregistraties hebben plaatsgevonden, dat Marktplaatsbetalingen op de leefgeldrekening binnenkwamen en contant werden opgenomen en dat het saldo van de leefgeldrekening regelmatig werd gecontroleerd. De leefgeldrekening is opgezegd en de bank heeft de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Volgens de consument is hij misleid door een derde. Hij heeft zijn leefgeldrekening ter beschikking gesteld aan een derde, maar niet doorgehad wat er precies gebeurde. De commissie is van oordeel dat hetgeen de bank geregistreerd heeft, niet voldoende vaststaat. De registraties moeten worden verwijderd en de leefgeldrekening moet worden hersteld, ook omdat de consument hinder ondervindt van het feit dat hij zijn leefgeldrekening niet meer bij de bank aanhoudt. Ook de vordering tot het betalen van schadevergoeding wordt toegewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van de bank en 6) de aanvullende stukken van de consument voorafgaand aan de hoorzitting.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 12 oktober 2023. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vader de heer [naam 3] en de bewindvoerder. Namens de bank was aanwezig de heer [naam 4], medewerker veiligheidszaken. De bank werd vertegenwoordigd door mevrouw mr. I. Jans, advocaat te Eindhoven.

- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument staat sinds 2018 onder beschermingsbewind en heeft in het verleden een leefgeldrekening bij de bank geopend. Daarbij maakte hij gebruik van de mobiel bankierenapp van de bank, die app is na het openen van de leefgeldrekening op twee (telefoon)toestellen geïnstalleerd. Op het gebruik van de leefgeldrekening zijn de Algemene Bankvoorwaarden (ABV) van toepassing verklaard. Relevante bepalingen uit de ABV zijn in de bijlage opgenomen. De bewindvoerder houdt een beheerrekening aan bij de bank.
- 2.2 In januari, februari en april 2022 is nog vijf keer de leefgeldrekening via de mobiel bankierenapp gekoppeld aan een (telefoon)toestel. Bij deze toestelregistraties zijn de betaalpas en pincode van de consument gebruikt, met behulp van de Rabo Scanner. De toestelregistraties vonden allemaal plaats vanaf hetzelfde IP-adres.
- 2.3 Op 25 maart 2022 heeft de bank een melding ontvangen van het Landelijk Meldpunt Internetoplichting (LMIO) over de leefgeldrekening van de consument:

“Bij de politie zijn meerdere aangiftes gedaan van (internet) oplichting zoals bedoeld in artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht. Deze aangiftes waren allen gericht tegen de/het in dit bericht genoemde entiteit/subject. (...)”

Op basis van (het aantal van) de genoemde aangiftes volgt het redelijke vermoeden van schuld dat het genoemde subject, dan wel de entiteit waar hij gebruik van maakt, zich schuldig heeft gemaakt aan (internet)oplichting, in de zin van artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht.”

- 2.4 De bank heeft de consument en zijn bewindvoerder in een e-mail van 4 april 2022 geïnformeerd over de melding van het LMIO. In die e-mail is bovendien opgenomen dat de rekening van de consument vanwege de melding geblokkeerd is en dat de klantrelatie met de consument zal worden beëindigd.
- 2.5 Op 17 juni 2022 heeft de bank een brief gestuurd naar de consument en zijn bewindvoerder. In die brief is opgenomen dat de persoonsgegevens van de consument per 25 maart 2022 zijn opgenomen in het Intern Verwijzingsregister (IVR) van de bank, voor de duur van 8 jaar. Verder is in de brief vermeld:

“Reden van opname is uw betrokkenheid bij internet oplichting ten gunste van uw rekening (...). Hiervan is aangifte gedaan bij de politie”

- 2.6 Op 22 juni 2022 heeft de bank een brief gestuurd naar de consument en zijn bewindvoerder. Daarin is opgenomen dat de leefgeldrekening van de consument wordt opgezegd per 23 augustus 2022.

De klacht en vordering

- 2.7 De consument heeft een klacht ingediend over de beëindiging van de leefgeldrekening en de registraties. Hij heeft ter onderbouwing van die klacht het volgende gesteld.
- 2.8 De consument heeft zelf niemand opgelicht. Hij is hoogstwaarschijnlijk zelf opgelicht, hij verdenkt daar ook iemand van. De consument heeft psychische problemen, hij verblijft in een 24-uurs GGZ-instelling en hij kan eenvoudig misleid worden door derden.
- 2.9 De consument heeft een keer zijn bankrekeningnummer doorgegeven aan de moeder van een toenmalige vriend (de vriendschap is nu verbroken). Die mevrouw heeft geringe bedragen naar zijn leefgeldrekening overgemaakt, die bestemd waren voor haar zoon omdat deze toen geen (werkende) betaalpas had. De consument heeft de kleine bedragen contant opgenomen en aan zijn toenmalige vriend beschikbaar gesteld, zonder kwade opzet. De eerste twee keer controleerde de consument de binnengekomen bedragen, maar later heeft hij het geld zonder controle opgenomen als de toenmalige vriend daar om vroeg. De consument denkt nu, naar aanleiding van de aangiftes bij het LMIO, dat zijn leefgeldrekening gebruikt is voor transacties waarvan de consument de oorsprong niet weet. Het is ook niet uit te sluiten dat de smartphone van de consument hierbij gebruikt werd, want die is hij op enig moment kwijtgeraakt. De consument gebruikt nu al enige tijd een oude telefoon zonder smartphone-functies.
- 2.10 De consument heeft zelf aangifte gedaan bij de politie en zijn bewindvoerder heeft contact opgenomen met het LMIO, maar de politie en het LMIO hebben niet verteld over welke betalingen aangifte gedaan is bij het LMIO. De bank heeft dit ook niet bekend gemaakt. De consument heeft zich bereid getoond om slachtoffers te vergoeden, maar kan dat niet zolang hij niet weet om welke betalingen het gaat. Bovendien kan de consument geen verklaring geven voor het gebeurde zolang hij niet weet over welke betalingen aangiftes zijn binnengekomen. De meldingen kunnen bijvoorbeeld gedaan zijn door de toenmalige vriend. Tijdens de hoorzitting heeft de consument verklaard dat hij zelf geen spullen verkocht heeft via Marktplaats. Hij herkent de binnengekomen betalingen van Marktplaats dan ook niet.
- 2.11 De bewindvoerder heeft naar voren gebracht dat de bank een officiële waarschuwing had kunnen geven. Als de bank in contact was getreden met de bewindvoerder, hadden ze samen naar een oplossing kunnen kijken. Het heeft veel impact gehad dat de consument van de ene op de andere dag zijn leefgeldrekening niet meer kon gebruiken.
- 2.12 De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR, herstel van de leefgeldrekening en schadevergoeding. De schade bestaat uit de extra kosten die hij maandelijks moet betalen voor een leefgeldrekening bij een andere bank.

Toen de bewindvoerder de klacht indiende, heeft hij vermeld dat de schade op dat moment € 69,- bedroeg.

Het verweer

- 2.13 De bank heeft de volgende verweren gevoerd.
- 2.14 De bank heeft zich op het standpunt gesteld dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument wel gerechtvaardigd is omdat niet alleen drie of meer meldingen van internetoplichting zijn binnengekomen, maar ook diverse telefoontoestellen gekoppeld zijn aan zijn rekening, meerdere Marktplaatsbetalingen op de leefgeldrekening binnengekomen zijn en vervolgens contant opgenomen zijn en dat voor alle handelingen het voor de consument gebruikelijke IP-adres en zijn pinpas en pincode gebruikt zijn. Bovendien werd vóór ontvangst van de gelden het saldo op de leefgeldrekening gecontroleerd.
- 2.15 De bank kan niet achterhalen wie melding gedaan heeft bij het LMIO. De bank heeft de bewindvoerder hiervoor meermaals verwezen naar het LMIO, omdat die instantie de informatie aan de bewindvoerder zou moeten geven.
- 2.16 Volgens de bank is de verklaring van de consument niet aannemelijk. De consument heeft gesteld dat zijn mobiele telefoon kwijtgeraakt is, zijn betaalpas en pincode niet. De handelingen die verricht zijn (toestelregistraties, geldopnames en saldo controleren) zijn echter alleen uit te voeren met de betaalpas en pincode van de consument. Bovendien is voor de frauduleuze handelingen hetzelfde IP-adres gebruikt als voor andere betalingen van de consument en is zijn mobiele telefoon gebruikt. De consument heeft gesteld dat de moeder van zijn toenmalige vriend geld zou overmaken, maar van haar zijn volgens de bank geen overschrijvingen aangetroffen voorafgaand aan de LMIO-melding.
- 2.17 Volgens de bank voldoen de registraties aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit.
- 2.18 De bank stelt zich op het standpunt dat de consument niet-integer gedrag vertoond heeft en dat de bank daarom op grond van artikel 35 ABV bevoegd was de overeenkomst met hem op te zeggen. Bovendien heeft hij nu een leefgeldrekening bij een andere bank geopend en heeft hij volgens de bank dan ook geen belang bij herstel van zijn leefgeldrekening.

3. De beoordeling

Te beoordelen vragen

- 3.1 Aan de commissie zijn drie vragen voorgelegd. De eerste vraag is of de bank de persoonsgegevens van de consument moet verwijderen uit het IVR. De tweede vraag is of de bankrelatie met de consument hersteld moet worden.

De derde vraag is of de bank schadevergoeding moet betalen aan de consument. Deze vragen worden allemaal bevestigend beantwoord en de commissie licht dat als volgt toe.

Juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens

- 3.2 Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie en deze twee registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.
- 3.3 Op de verwerking van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zijn de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van toepassing. De bank heeft geregistreerd:
- 'Reden van opname is uw betrokkenheid bij internet oplichting ten gunste van uw rekening (...). Hiervan is aangifte gedaan bij de politie.'*
- 3.4 De consument wordt in de Gebeurtenissenadministratie in verband gebracht met (internet)oplichting. De bank heeft gesteld dat zij in dit geval geen strafrechtelijk feit geregistreerd heeft en dat daarom niet getoetst hoeft te worden aan de maatstaf voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens (die maatstaf wordt hierna uitgewerkt). Omdat geregistreerd is dat de consument 'betrokken is bij (internet) oplichting', is de commissie van oordeel dat de bank wel degelijk strafrechtelijke persoonsgegevens geregistreerd heeft.¹
- 3.5 Op grond van artikel 10 AVG in verbinding met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is 'voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke' (in dit geval de bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen. Volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt 'ter bescherming van zijn belangen', voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

¹ Zie voor een vergelijkbaar oordeel GC Kifid 2023-0762, overweging 3.8. Uitspraken van Kifid zijn te vinden op www.kifid.nl.

- 3.6 Volgens de Hoge Raad geldt voor het verwerken van strafrechtelijke persoonsgegevens als uitgangspunt dat ze in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat ze een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een politieaangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren.² Deze maatstaf is ook van toepassing op registraties van strafrechtelijke persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Dat het strafbare gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens.³
- 3.7 Dit betekent dat alleen een verdenking van strafbaar gedrag niet genoeg is; hier moet ook bewijs voor zijn. Een bank moet dus goede redenen hebben de gegevens te registreren en zij moet dat ook voldoende kunnen onderbouwen.

Staat de oplichting in voldoende mate vast?

- 3.8 Het strafbaar feit oplichting als omschreven in artikel 326 Wetboek van Strafrecht kent onder meer het bestanddeel "met het oogmerk van wederrechtelijke bevoordeling van zichzelf of een ander". Omdat de bank de persoonsgegevens van de consument geregistreerd heeft, is het aan haar om te bewijzen dat de consument zijn leefgeldrekening ter beschikking heeft gesteld voor oplichting. Dat betekent dat ook dit bestanddeel moet worden bewezen. Hetgeen de bank hierover naar voren gebracht heeft (zie overwegingen 2.13 tot en met 2.16), overtuigt de commissie niet. Vaststaat dat de consument zijn rekening ter beschikking heeft gesteld aan een derde, de toenmalige vriend, maar voor de commissie is niet komen vast te staan dat de consument dat deed opdat die derde een ander kon oplichten. Niet is gesteld of gebleken dat de consument zelf slachtoffers via Marktplaats opgelicht heeft. Weliswaar is aannemelijk dat de consument door het ter beschikking stellen van de rekening heeft meegewerkt aan de ontvangst van de betalingen waarover aangifte is gedaan, maar niet is aannemelijk geworden dat de consument daaraan bewust heeft meegewerkt om zelf voordeel te behalen of de pleger voordeel te laten behalen. Dat de bank geen betalingen van de moeder van de toenmalige vriend heeft aangetroffen op de leefgeldrekening, maakt niet dat de commissie wel overtuigd is van het oogmerk van wederrechtelijke bevoordeling aan de kant van de consument. Daarbij merkt de commissie op dat de melding in het LMIO niet meer dan een 'redelijk vermoeden' van (internet) oplichting betreft. Er is geen sprake van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan oplichting en de bank had dat dan ook niet mogen registreren.

² HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, rechtsoverweging 4.4. Overheidsrechtspraak is te vinden op www.rechtspraak.nl.

³ Hof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2 en GC Kifid 2016-061.

- 3.9 De commissie is van oordeel dat de bank de registraties in Gebeurtenissenadministratie moet verwijderen. De persoonsgegevens moeten daarom ook worden verwijderd uit het daaraan gekoppelde IVR.

Moet de bank de leefgeldrekening herstellen?

- 3.10 Bij de beoordeling van de klacht over de beëindiging van de bankrelatie geldt als uitgangspunt dat de bank in beginsel bevoegd is de bankrelatie met de consument op te zeggen. Deze bevoegdheid is uitdrukkelijk vastgelegd in artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden, die van toepassing zijn op het gebruik van de leefgeldrekening van de consument (zie de bijlage). Op grond van die bepaling staat het de bank in beginsel vrij de relatie met de consument op te zeggen mits de bank, desgevraagd de reden van opzegging aan de consument mededeelt. De rechten en verplichtingen van partijen worden echter niet alleen bepaald door afspraken die zij hebben gemaakt, maar ook door de redelijkheid en billijkheid die hun rechtsverhouding beheerst. De bank diende dan ook, mede gelet op de op haar rustende zorgplicht, rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van de consument. Dit is ook opgenomen in artikel 2 van de Algemene Bankvoorwaarden. Dat artikel bepaalt dat de bank bij haar dienstverlening de nodige zorgvuldigheid in acht neemt en daarbij naar beste vermogen met de belangen van de consument rekening houdt (zie de bijlage). Verder kan de bank geen beroep doen op haar opzeggingsbevoegdheid als dat in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn (artikel 6:248 lid 2 Burgerlijk Wetboek, zie de bijlage). Bij de beoordeling van de zorgplicht en de omstandigheden van het geval wordt enerzijds de bijzondere maatschappelijke positie van banken als uitgangspunt genomen, gelet op het belang van particulieren en bedrijven bij het kunnen deelnemen aan het bancaire verkeer. Anderzijds geldt dat banken belang bij en verantwoordelijkheid voor het beperken van risico's in verband met het betalingsverkeer hebben.⁴
- 3.11 De commissie heeft hiervoor vastgesteld dat de door de bank aangedragen grond voor de interne registraties niet aanwezig was. De bank heeft gesteld dat het gedrag van de consument niet-integer was, maar in lijn met het oordeel over de registraties is de commissie van oordeel dat niet-integer gedrag niet is komen vast te staan. Daar komt bij dat de consument volgens zijn bewindvoerder baat heeft bij herstel van de leefgeldrekening, omdat de bewindvoerder bij de bank bankiert en de leefgeldrekening bij de andere bank daardoor duurder is en de monitoring door de bewindvoerder op in- en uitgaande betalingen daardoor minder is.
- 3.12 Gelet hierop is de commissie van oordeel dat de opzegging van de leefgeldrekening naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar was. De bank moet de leefgeldrekening herstellen.

⁴ Geschillencommissie Kifid 2017-267; Rechtbank Rotterdam 27/02/2013 ECLI:NL:RBROT:2013:BZ4031.

De commissie heeft van beide partijen begrepen dat de leefgeldrekening slechts geblokkeerd was en niet opgeheven was, in verband met de nog bestaande beheerrekening van de bewindvoerder. De commissie gaat er dan ook vanuit dat de bank de oude leefgeldrekening van de consument weer kan activeren. Als dat niet mogelijk is, moet een nieuwe leefgeldrekening worden geopend.

Schadevergoeding

- 3.13 De consument heeft schadevergoeding gevorderd omdat hij met hogere kosten te maken heeft als gevolg van de maatregelen van de bank. De bank heeft deze vordering niet weersproken. Omdat de commissie van oordeel is dat de bank de leefgeldrekening niet had mogen opzeggen en de registraties ook niet had mogen verrichten, komt de schade van de consument die daar het gevolg van is in aanmerking voor vergoeding. De gevorderde schadevergoeding van € 69,- wordt dan ook toegewezen.
- 3.14 Ten overvloede merkt de commissie het volgende op. Weliswaar vordert consument de extra kosten voor de leefgeldrekening bij de andere bank tot op het moment van de klacht, maar aannemelijk is dat deze kosten zijn doorgelopen tot het moment van herstel van de leefgeldrekening bij de bank. Het zou de bank sieren als ze deze kosten, die overzichtelijk zijn, op zich zou willen nemen.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd:

- De persoonsgegevens van de consument verwijdert uit de Gebeurtenissenadministratie en het IVR;
- De leefgeldrekening van de consument herstelt;
- € 69,- aan de consument vergoedt.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

In deze bijlage zijn relevante artikelen uit de ABV, de AVG, de UAVG en het BW opgenomen.

Relevante artikelen uit de ABV

Artikel 2 – Zorgplicht

Wij hebben een zorgplicht. U bent ook zorgvuldig tegenover ons en u mag van onze dienstverlening geen misbruik maken.

1. Wij zijn bij onze dienstverlening zorgvuldig en houden hierbij zo goed mogelijk rekening met uw belangen. Dit doen wij op een manier die aansluit bij de aard van de dienstverlening. Deze belangrijke regel geldt altijd. Andere regels in de ABV of in de voor producten of diensten geldende overeenkomsten en de daarbij behorende bijzondere voorwaarden kunnen dit niet veranderen. Wij streven naar begrijpelijke producten en diensten. Ook streven wij naar begrijpelijke informatie over die producten en diensten en de risico's ervan.

2. U bent zorgvuldig tegenover ons en houdt zo goed mogelijk rekening met onze belangen. U werkt eraan mee dat wij onze dienstverlening correct kunnen uitvoeren en aan onze verplichtingen kunnen voldoen. Hiermee bedoelen wij niet alleen onze verplichtingen tegenover u, maar bijvoorbeeld ook verplichtingen die wij in verband met onze dienstverlening aan u hebben tegenover toezichthouders of fiscale of andere (nationale, internationale of supranationale) autoriteiten. U geeft ons, als wij daarom vragen, de informatie en documentatie die wij daarvoor nodig hebben. Als het u duidelijk moet zijn dat wij die informatie of documentatie nodig hebben, geeft u die uit uzelf.

U mag onze diensten of producten alleen gebruiken waarvoor ze zijn bedoeld en hiervan geen misbruik (laten) maken. Denkt u bij misbruik bijvoorbeeld aan strafbare feiten of activiteiten die schadelijk zijn voor ons of onze reputatie of die de werking en betrouwbaarheid van het financiële stelsel kunnen schaden.

Artikel 35

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.

2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. Gedeeltelijke opzegging kan ook. In dat geval kunnen er bijvoorbeeld bepaalde overeenkomsten blijven bestaan.

3. Als er voor de beëindiging van een overeenkomst voorwaarden gelden, zoals een opzegtermijn, worden die nageleefd. Tijdens de afwikkeling van de relatie en de beëindigde overeenkomsten blijven alle toepasselijke voorwaarden van kracht.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens openen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoefte verwerkt:

a. ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(..)

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5 Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Relevante artikelen uit het Burgerlijk Wetboek (BW)

Artikel 6:248

1. Een overeenkomst heeft niet alleen de door partijen overeengekomen rechtsgevolgen, maar ook die welke, naar de aard van de overeenkomst, uit de wet, de gewoonte of de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien.

2. Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.